

عنوان مقاله:

بررسی آلودگی هوای شهر تهران در دهه آخر حکومت پهلوی دوم (چالش ها و راهکارها)

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ ایران، دوره 15، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

محسن پرویش - دکتری تاریخ ایران بعد از اسلام، پژوهشگر مستقل

خلاصه مقاله:

آلودگی هوای شهر تهران مسئله تازه‌ای نیست و آغاز آن به اوایل دوره پهلوی دوم برمی‌گردد. در این دوره، استفاده روزافزون از انرژی حاصل از سوخت‌های فسیلی و سایر آلاینده‌های هوا در شهرهای بزرگی همانند تهران مسائل و مشکلات زیادی را ایجاد کرد. از این رو، ضرورت طرح استراتژی درازمدت بیش از گذشته احساس شد. برنامه حفاظت از محیط زیست برای اولین بار در برنامه عمرانی پنجم به صورت یک فصل جداگانه مطرح شد که مبارزه با آلودگی هوا از برنامه‌های مشخص آن به شمار می‌رفت. هدف کلی برنامه مبارزه با آلودگی هوا کمک به بهبود بهداشت عمومی، ایجاد شرایط مناسب محیطی و تقلیل زیان‌های اقتصادی و اجتماعی ناشی از آلودگی هوا بود. این پژوهش با استفاده از روش تحقیق تاریخی و با استناد به اسناد آرشیوی و منابع تاریخی درصدد بررسی آلودگی هوای شهر تهران در دهه آخر حکومت محمدرضا شاه پهلوی است. یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد به‌رغم افزایش درآمدهای نفتی در دوره پهلوی دوم، ساخت مترو و قطارهای شهری آنچنان در دستور کار دولت قرار نگرفت، تا جایی که معضل آلودگی هوای تهران به یک کلاف سردرگم تبدیل شد. از سویی نتایج تحقیقات ایرانی و خارجی در آن زمان نشان می‌داد آلاینده‌های خودرویی نقش مهمی در معضل آلودگی هوا دارند. یکی از مهم‌ترین پیشنهادها برای کنترل آلودگی، برنامه کنترل ترافیک بود که مطرح شد و سپس در دستور کار قرار گرفت.

کلمات کلیدی:

آلودگی هوا، ترافیک، برنامه عمرانی پنجم، تهران، پهلوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1495622>

